

[Ove Jensen]

fra at gå ind i nyinvesteringer og dermed oprettelse af nye arbejdspladser.

For at standse den usikkerhed, der er ude i erhvervslivet, ville det være af afgørende betydning, at der ud over enighed om finansloven bliver lavet en aftale mellem regeringspartierne, de radikale og fremskridtspartiet om en mere langsigtet politik. En fast aftale mellem et flertal i folketinget om hovedpunkterne i den politik, der skal føres i hele valgperioden, ville have en selvforstærkende virkning i hele produktionssektoren. Det ville være den bedste medicin til at få virksomheder til at investere og skabe nye arbejdspladser, og det er der hårdt brug for. Arbejdsløsheden kan nemlig ikke afskaffes ved forskellige kunstige jobskabelsesordninger, og det kan ungdomsarbejdsløsheden heller ikke. Arbejdsløsheden kan kun afskaffes ved at skabe et bedre erhvervsklima med lavere omkostninger og sikkerhed for, at der ikke pludselig gennemføres nye restriktioner eller skat-testigninger.

Det ville også være af stor betydning for fremtidige nyinvesteringer, hvis det samme flertal kunne blive enige om, at ingen skatter og afgifter må forhøjes i denne valgperiode, og det ville være endnu bedre, hvis man også kunne blive enige om, at skattetrykket skal lattes ved forhøjelse af de skattefrie bundgrænser.

Fremskridtspartiet er rede til at gå ind i disse forhandlinger, ikke alene om finanslovsforslaget for 1984, men også om en mere langsigtet politik, der kan skabe tillid til, at genopretningspolitikken kan gennemføres.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Anne Grete Holmsgård har ordet. (Ophold). Da hun ikke er til stede i salen, så bliver det hr. Steffensen. (Ophold). Da han heller ikke er til stede, bliver det hr. Steenholdt. (Ophold). Da han heller ikke er til stede, har hr. Oli Breckmann ordet.

Breckmann (Fær.):

For os selvstyrefolk hersker der ingen tvivl om, at Færøernes lagting er og i stadig højere grad må blive vort primære folkevalgte parlament. Folkestyret trives og virker bedst på nærmeste hold. Folketinget er vores sekundære lovgivende instans. Denne rækkefølge blev ikke stadfæstet før i 1948, næsten

et halvt sekel efter, at en af mine forgængere her på tinge og senere partifælle, Johannes Bondi Patursson, i 1901 indledte det tillidsfulde samarbejde mellem lagting og folketing, der med tiden har ført til den grad af selvbestemmelse, som Færøerne har fået. Øernes store materielle fremgang og åndelige bevidstgørelse efter amtstidens egentlige ophør i 1940 er uløseligt forbundet med vor øgede selvstændighed.

Desværre er hjemmestyreordningen således indrettet, at mange udgiftskrævende lagtingslove medfører tilsvarende udgifter på jeres finanslov, især i sundheds-, social- og skolesektoren. Denne ordning medfører, at Færøernes venstreorienterede partier og vores bagstrævere kan tilbyde beboerne ydelser for halv pris. Det vil sige, at den danske skatteborger bærer den halve omkostning. Systemet giver kollektivisternes mulighed for at socialisere, uden at de fulde konsekvenser på udgiftssiden mærkes.

På den anden side er Færøerne på grund af vor integrerede skole-, helse- og socialpolitik afhængige af danske normer og krav til institutionerne. Disse er håbløst dyre, således at vi overbelastes af udgifterne og er bagud med gennemførelsen af en efter forholdene passende institutionspolitik.

Jeg henstiller hermed til pågældende minister om at vise forståelse og nytænkning, når færøske myndigheder om kort tid fremlægger et projekt for et nyt plejehjem og et dagcenter i Torshavnsområdet, som ellers efter tidsplanen af 1973 ikke skulle bygges før efter 1986. Det nye plejehjem er langt billigere end tilsvarende danske og er planlagt efter færøsk behov. Vi har i mange år været beskæmmet af et plejehjem, der mest minder om en tyskerbarak.

Det er desværre ikke lykkedes vor nuværende borgerlige regering at dæmpe det offentlige forbrug i ønskeligt omfang, hvilket også fremgår af udgifterne til Færøerne på de sidste 4 danske finanslove. Dog undgik vi med nød og næppe efter folkeflokkens modstand i landsstyret at få en arbejdsløshedsunderstøttelse efter fordærvende dansk mønster sat i værk på Færøerne i fjor.

Som frisindet færing forekommer en afdæmpning af de offentlige udgifter mig umulig med den nuværende forældede tilskudsordning, der først og fremmest muliggør socialiseringen af det færøske samfund, idet 90